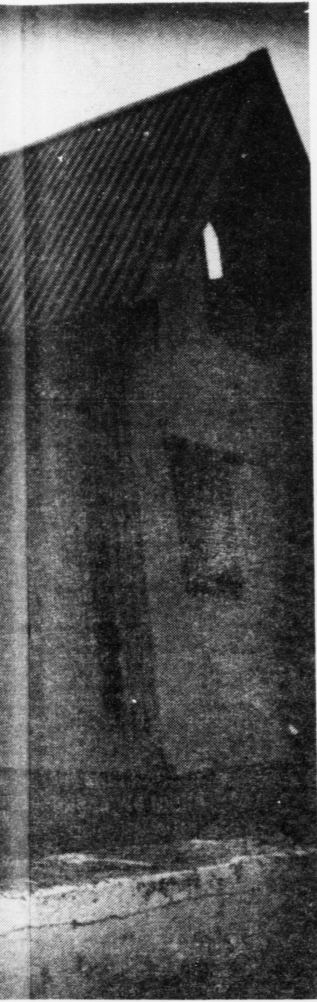
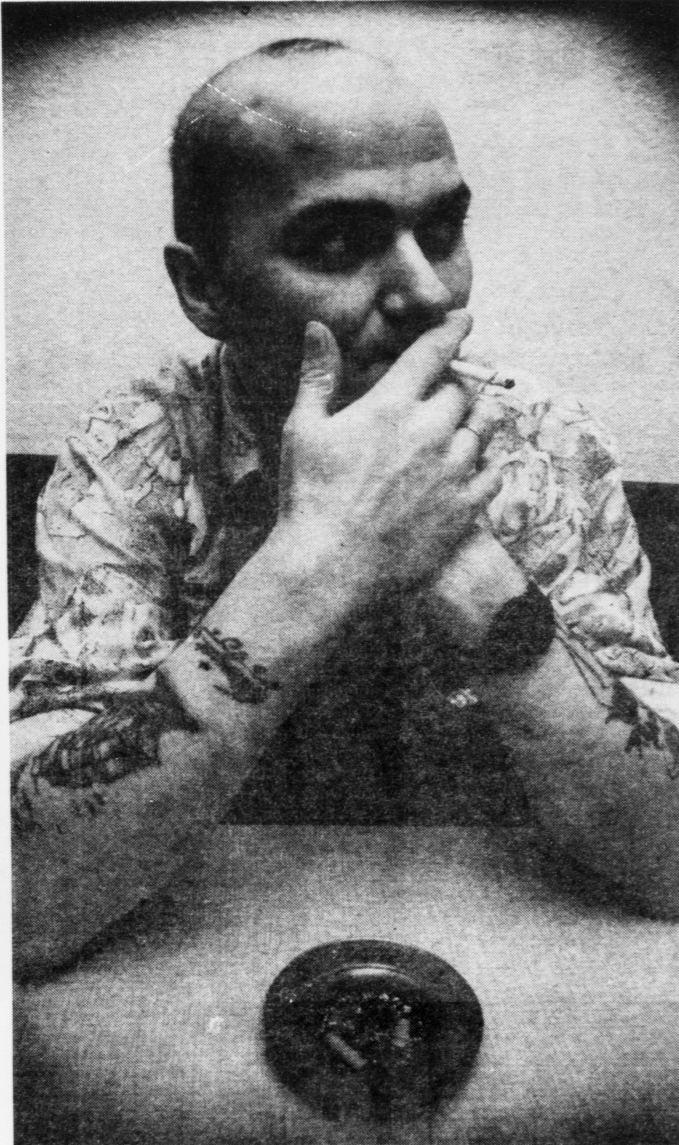

Jón stendur her
uttan fyrri hús-
ini saman við
konuni Guríð
og soninum
Eli

Eftir Jústínus Eldesgaard
Myndir: Kalmar Lindenskov

aranum Trasti. Men sann-
leikin var, at eg fekk als
ikki arbeið. Eg gekk og
stöplaði umborð og hevði
ringt við at halda mær á
fótum, sigur Jón.

—Eg var við í tveir
túrar og tá eg kom inn-
aftur seinna túrin fór eg til
lækna.

Kannaðu hjarta

—Læknin sendi meg á
Landsjúkrahúsið og eg
endaði beinanvegin á deild
8. Her var eg neyvt kann-
aður. Læknarnir hildu, at
eitthvørt var galið við
hjartanum, men teir sóu
einki. Eg varð útskriv-
aður.

—Men eg var
framvegis líka sjúkur og
fór aftur til læknan,
Andrias Petersen. Hann
sendi meg aftur á
landsjúkrahúsið og hesu-
ferð endaði eg í scann-
aranum.

Skallan omanav

—Eg varð beinanvegin

sendur niður á ríkis-
hospitálið aftaná at eg
hevði verið í scannar-
anum. Teir sóu okkurt
myrkt og á ríkishospi-
talinum varð staðfest, at
at eg hevði ein svull á
heilanum, sum var fimm
sentimetrur í diameter.
Læknarnir søgdu, at eg
hevði fingið hendan
svullin av ferðsluvánlukk-
uni, sigur Jón Poulsen.

—Eg varð lagdur undir
skurð, teir tóku skallan
omanav. Síðan fekk eg
stráluviðgerð, 30 strálar,
fyri at svullurin ikki
skuldi veksa. Geislavið-
gerðin var nógv verri enn
tá at verða lagdur undir
skurð. Eg orkaði onki.
Men eg misti ongantíð
mótið. Eg havi ongantíð
verið bangin av mær og
táð var eg heldur ikki
hesuferð, sigur hann.

Einoygður

—Eg fekk at vita frá
læknunum, at eg kundi
gerast blindur í tí eina

eyganum av viðgerðini,
men eg var heppin, eg
siggi enn.

—Tíðin var ring aftaná
skurðviðgerðina. Eg fekk
í heilum krampar í armin
og beini. Og eg misti
vitið. Upp til tíggu um
dagin, so eg fekk úra einki
gjørt. Tá kramparnir
komu fór eg upp at ristast
og táð einasta sum hjálpti
var eitt glas av koldum
vatni, sigur Jón Poulsen.

Bóðu fyrri honum

Fyri einum hálvum
árið síðani broyttist
gerandisdagurin hjá Jón
munandi til táð betra.

—Hóast eg ongantíð
havi mist mótið, so vórðu
summir dagar sera tungir.
Eg eri ættaður av Strond-
um og nógur fólk í einum
trúarbolki har spurdu meg,
um tey kundu biðja fyrri
mær, sigur hann.

—Nú havi eg ikki
nakrar trupuleikar við at
trúgva uppá Gud og eg
held ikki at eg hevði
nakað at missa, so eg

Fekk onki frá tryggingini

—Eg fekk at vita, at eg var ov
seinur at siga tryggingini frá,
og tí kundi eg onki fáa, sigur
Jón Poulsen

Tá táð vísti seg at Jón
Poulsen hevði fingið
nógv størri mein av
ferðsluvánlukkuni í
Eysturoynni setur hann
seg í samband við
tryggingina. Hann veit, at
øll arbeiðspláss hava
skyldu at tryggja
arbeiðsfólkið í
arbeiðstíðini.

—Eg fór inná trygg-
ingina á Kongabrunni.
Men har fekk eg greitt at
vita, at eg var ov seinur á
sjóvarfallinum. Meir enn
eitt ár var gingið aftaná at
vannlukkan hendi, og so
kundi eg einki fáa frá
Tryggingini, sigur Jón
Poulsen.

Hóast hetta kom sera
illa við fyrri Jón, so er
hann ikki tann maður sum
dagliga togast við almen-
nar stovnar. Og hann
hugsaði, at her var einki
at gera.

Ikki melda til

P/F Frantz Restorff
hefur ikki melda til Fø-
roya Vanlukkutrygging, at
Jón er vordin óarbeiðs-
fóruv av vanlukkuni.

—Vit hava onga sak
um Jón Poulsen, sigur
Árni Rein, stjóri á Van-
lukkutryggingini.

—Men sakin er als ikki
"foreldað" aftaná eitt ár.
Tá serligar umstøður eru
galdandi, og táð er táð í
hesum fòrinum, so kann
"foreldilsistíðin" útsetast í
upp til tvær ferðir tvey ár.

eftirlíkaði og tey bóðu
fyri mær í einum húsið á
Strondum, sigur Jón.

—Eg veit ikki hvat ið
hendi ella ikki, men longu
dagin eftir minkaðu kram-
párnir frá upp til 10 um
dagin og niður í ein. Hetta
var eitt undurverk og eg
ivist ikki í, at Gud hevur
verið uppi leikinum, sigur
Jón.

Kundi ikki koyra

Jón var so meint brek-
aður teir fyrstu mánað-
arnar, at hann fekk forboð
at koyra bil. Nú kann
hann aftur seta seg aftan-
fyri róðrið.

—Men eg droymi dag-
liga um at sleppa at flóta
aftur, sjólvívið er nú eina-
ferð táð mær dámar best.

—Eg fái dagin at ganga
við at gera modellskip.
Annars hjálpi eg verfað-

Táð vil siga, at eitt mál
kann takast uppaftur upp
til fimm ár aftaná at
vannlukkan er hend, sigur
Árni Rein.

—Táð Jón skal gera í
hesum fòrinum, er at fáa
P/F Frantz Restorff at
melda málið til okkum.
Hann skal eisini koma
við læknaváttan. Og í
hesum fòrinum má politi-
frágreiðingin um hvat
hendi eisini koma við. Tá
vit hava hesar upplýsn-
ingar verður málið
avgreitt eins og øll onnur
mál. Og Jón fær táð hann
hevur rætt til, sigur Árni
Rein, stjóri á vanluku-
tryggingini.

Vit skulu gera nakað við málið

Heini Restorff, stjóri á
P/F Frantz Restorff,
sigur, at tá Jón fór til
arbeiðis aftur og táð ikki
gjørdist greitt fyrr enn
drúgva tíð aftaná, at hann
at svullurin stavaði frá
vanlukkuni. So hava vit
ikki sett okkum í
samband við vanluku-
tryggingina.

—Men her skal ikki
standa á. Vit fara bein-
anvegin at seta okkum í
samband við tryggingina
og melda tilburðin. Táð er
táð minsta vit kunnu gera
fyri at hjálpa manninum,
sigur Heini Restorff.

irinum Eli Hansen við
onkrum smávægis í smið-
juni. Annars biði eg.

Smálígt figgarlariga

Tá Jón sigldi vann
hann nógvar pengar, táð
knappliga at gerast sjúkur
broytti munandi um figgi-
arstöðuna.

—Fyrstu tíðina fekk eg
bert 2000 krónur um
mánaðin frá almanna-
stovuni at liva fyrri, táð
var ikki nógv. Men
annars havi eg ikki nakað
at klaga yvir almanna-
stovuna í dag.

—Tá eg setti meg í
samband við almanna-
stovuna fyrstu ferð, fekk
eg ein sosialráðgeva, sum
gav mær tey boð, at eg
ikki fekk meir enn hesar